

11 Nævninger medvirker, har den efter Embedsalder yngste Dommer een Stemme mindre end den eller de øvrige Dommere. Ved lige Stemmetal gælder med Hensyn til Strafudmålingen det for Tiltalte gunstigste Resultat. Stemme afgives skiftevis af fire Nævninger og en Dommer, saaledes at Nævningerne stemmer først og Retsformanden sidst. I øvrigt finder Reglerne i §§ 214 og 216 tilsvarende Anvendelse paa Rettens Raadslagning og Afstemning.

Saafrømt en Nævning erklærer, at han ikke ønsker at afgive Stemme, kan Stemmeafgivning ikke paalægges ham, men ved Optællingen af de øvrige Stemmer regnes da vedkommendes Stemme som afgivet for den for Tiltalte gunstigste Afgørelse, for hvilken nogen i øvrigt har stemt.

Reglerne i § 895, næstsidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse paa Nævningernes Deltagelse i Forhandlinger og Afstemninger vedrørende Dommens Vedtagelse.“

Til § 926.

I § 926, 3die Stykke, affattes 2det og 3die Punktum saaledes: „Ved Forkyndelsen afeskes der ham Erklæring om, hvorvidt han har antaget en Forsvarer. Hvis dette ikke er Tilfældet, skal Anklageren, saa snart Forkyndelsen er sket, henstille til Retten, at en Forsvarer beskikkes.“

Paragraffens sidste Stykke udgaar.

Til § 927.

§ 927 affattes saaledes:

„Bestemmelserne i §§ 833—840 og §§ 842—844 finder tilsvarende Anvendelse. Saafrømt ikke Omfanget af den Forberedelse, som Sagen udkræver, gør det uhensigtsmæssigt, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 842), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregaar Berømmelsen, saa snart ske kan. Hvor Sagen straks er blevet berømmet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet. Om Berømmelsen meddeles der Anklageren og Tiltaltes Forsvarer Underretning.“

Til § 928.

§ 928 affattes saaledes:

„Med Hensyn til Domsforhandlingen finder Bestemmelserne i §§ 845—852 og § 853, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

Efter at de i § 765, 1ste Stykke, nævnte Spørgsmaal er rettet til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Derpaa følger Bevisførelsen i Overensstemmelse med Reglerne i § 868.

Reglerne i §§ 869—882 finder tilsvarende Anvendelse.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Anklageren, dernæst Forsvareren og, saafrømt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen. Derefter optages Sagen til Dom. Retten kan dog bestemme, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, bliver Stemmerne fra de Medlemmer af Retten, som har erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men er forblevet i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.“